

Varer, der komme fra Udlandet og blive indførte til Danmark, hvad enten de gaa over til Forbrugerne her i Landet eller blive udførte igjen til fremmede Lande, og endelig at Transithandelen ganske vist og bestemt lider under denne Afgift. Med Hensyn til den ærede sidste Talers Ytringer om, at der burde arbejdes hen til, at Skibsafgiften muligvis kunde tilflyde de kommunale Havne istedetfor Statskassen, maa jeg aldeles erklære mig derimod. Det vilde virkelig ikke være Andet, end en ligefrem Lettelse for Kommunerne, som jeg egentlig ikke tror, de behøve. Jeg kan meget vel se og indrømme, at Kommunerne ere bebyrdede og meget stærkt bebyrdede, men i denne Retning tror jeg dog ikke, at man just kan sige det, thi der bestaar jo Havneafgifter i enhver Havn, der saaledes tilflyde Kommunen, og disse Afgifter ere endog meget høje. Det er ganske vist, at hvis man vil gaa ind paa Sligt, er der ingen By, der vil have mere Fordel deraf end Kjøbenhavn; men jeg kan ikke staa her og tale for den Fordel, som den By, jeg boer i, absolut vil kunne faae deraf, idet den derved kunde spare en hel Del af de Udgifter, som den nu har. Fremdeles vil der muligvis derved kunne tilflyde Skibsfarten en Lettelse, idet Havneafgifterne kunde sættes ned, det indrømmer jeg, men jeg finder dog ikke, at det er nogen retfærdig Maade at stille mellem de forskjellige Statsfaktorer paa. Jeg vil altsaa slet ikke kunne gaa ind paa dette Forslag, thi det vilde jo i Grunden ikke være Andet end at tage Noget fra Staten og give til Kommunerne. Skulle Kommunerne lettes noget, saa lad os tage fat paa dem, saa lad os se, hvilke Byrder det er, der ere for store, og lad os lette dem paa direkte Maade, men lad os ikke gaa frem paa en saadan indirekte Maade, som dette vilde være. — Siden jeg har Ordet vil jeg dog gjøre opmærksom paa en Ting, som jeg oversaa sidst i den Betænkning, som Flertallet har afgivet, hvor det taler om, hvorledes Afgiften er flere Steder. Det er jo ganske interessant at se der, at det selv siger med Hensyn til tonnage-duties i England, at det ikke er Statsindtægt. Det er netop det, jeg gaar ud paa. Jeg vil ikke, at der skal bestaa en saadan Statsindtægt. Men disse tonnage-duties i England ere lokale Havneafgifter. Det er det Samme, som vi her kjende som Bolværkspenge osv., der alle ere lokale Udgifter, som vi have i Havnene. Det er det, der repræsenterer. Saa fremsføre de Herrer ogsaa Frankrig; men det er rigtignok ogsaa et uheldigt Exempel. Det er ganske vist, at det forholder sig saaledes, som de Herrer bemærke, med disse

Udgifter; men man glemmer paa den anden Side, hvilke ganske overordentlig store direkte Begunstigelser, Skibsfarten har i Frankrig. I de allersejeste Tider ere de endog ogsaa bleven forøgede i en ganske overordentlig Grad, idet der er udsat en Præmie pr. Ton for hvert Skib, der bliver bygget i Frankrig og den halve Del deraf for hvert Skib, der bliver bygget i Udlandet, men seiler under fransk Flag, ikke at tale om de enorme Subventioner, som den franske Regjering giver til alle transatlantiske Linier for at faae Bosterne transporterede. De kunde faae Bosterne transporterede billigere; men denne Subvention er for at faae det Hele sat i Gang. De understøtte ogsaa Fiskeriet paa en ganske overordentlig mærkværdig Maade. Vi se jo under Island hvert Aar hele Flaader af franske Fiskere, og vi undre os over, hvorledes de kunne bestaa; men det ligger i, at de faae en Præmie for hver Tønne faldet Fisk, som de bringe hjem. Aarsagen dertil er ikke ligefrem for at begunstige Skibsfarten, og heller ikke for at begunstige Fiskerne, men det er, fordi man erkjender, at det er nødvendigt for et Land som Frankrig at uddanne dygtige Søfolk, og man finder, at de blive alle dygtigt uddannede paa denne Maade ved Fiskeri. Det er derfor, de gjøre saaledes.

W. Peterfen: Jeg vil blot bemærke, at det ærede Medlem begyndte sit Foredrag med, at Skibsafgiften var en Udførselstold paa Varer, som vi førte ud, og en Indførselstold paa Varer, som vi førte ind. Det indrømmer jeg, men hvad er Havneafgifter? Her og andet Sted ere de akkurat det Samme, de blive en Udførselstold paa vore Udførselsartikler og en Indførselstold paa Indførselsartikler; enten man kalder det Havneafgift eller Skibsafgift, er det det Samme. Det var egentlig ikke derfor, at jeg begjærte Ordet, thi det kunde jeg godt have ladet gaa; men derimod jagde det ærede Medlem, at han ikke vilde være med til at forære Kommunerne Noget. Det ærede Medlem veed vistnok meget vel, at det ikke er Kommunerne, der faae Noget forærende, dersom disse Afgifter kunde tænkes at tilfalde Havnene. Det ærede Medlem veed vistnok meget godt, at Kommunerne ikke paa nogen Maade kunne have noget Udbytte af de Indtægter, som tilfalde Havnene; thi de tilhøre Havnene og kunne ikke tages ind under Kommunerne. Naar jeg har fremsat denne Tanke, er det, som jeg jagde strax, ikke fordi jeg egentlig tror, at den kan gennemføres, men jeg tror alligevel, at det var rigtigt, om den kunde gennemføres. Thi da vilde